KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 6. JULI 1984 [1]

Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France »Usinor« mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 62/84 R

Sammendrag

Foreløbige forholdsregler — udsættelse af en retsakts gennemførelse — udsættelse af gennemførelsen af en beslutning om pålæggelse af en bøde — betingelser herfor — garantistillelse

(EKSF-traktaten, art. 39)

I sag 62/84 R

UNION SIDÉRURGIQUE DU NORD ET DE L'EST DE LA FRANCE »USINOR«, aktieselskab med hjemsted i Puteaux (Hauts-de-Seine), La Défense, 9-4, place de la Pyramide, ved advokat L. Funck-Brentano, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Neuen-Kauffman, 21, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, rue de la Loi 200, B-1040 Bruxelles, ved Frank Benyon, den juridiske tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Manfred Beschel, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af Kommissionens beslutning nr. C(84) 104/1 af 26. januar 1984, hvorved der i medfør af EKSF-traktatens artikel 58 blev pålagt sagsøgeren en bøde,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

1 — Processprog: Fransk.

KENDELSE

I — Faktiske omstændigheder

Ved beslutning nr. C(84) 104/1 af 26. januar 1984 pålagde Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i medfør af Kommissionens generelle beslutning nr. 1831/81/EKSF af 24. juni 1981 (EFT L 180, s. 1) selskabet Usinor en bøde på 9 415 015 ECU for i første kvartal 1982 med henholdsvis 24 443 og 7 570 tons at have overskredet produktionskvotaerne for produkter i grupperne Ib og Id og med henholdsvis 33 159, 34 538, 6 037 og 10 881 tons de dele af produktionskvotaerne for produkter i grupperne Ia, Ib, Ic og Id, der kunne leveres til det fælles marked, samt for i andet kvartal 1982 med 10 819 tons at have overskredet produktionskvotaen for produkter i gruppe Id og med henholdsvis 5 991, 4 765 og 4 tons de dele af produktionskvotaerne for produkter i grupperne Ic, Id og VI, der kunne leveres til det fælles marked.

Sagsøgeren har anlagt sag med påstand om annullation af denne beslutning (sag 62/84). Ved skrivelse af 30. januar 1984 havde Kommissionen meddelt sagsøgeren, at såfremt selskabet anlagde sag ved De europæiske Fællesskabers Domstol, og i betragtning af, at selskabet allerede tidligere var blevet pålagt en bøde for overtrædelse af beslutning nr. 1831/81/EKSF, ville man skride til en inddrivelse af 70 % af hovedkravet. Som svar henviste sagsøgeren til, at den tidligere beslutning, som Kommissionen angav som grundlag for at kræve øjeblikkelig betaling af bøden, anfægtes under en ved Domstolen verserende sag (sag 78/83), hvorfor der ifølge sagsøgeren kun kunne kræves øjeblikkelig betaling af 70 % af den del af bøden, der vedrører overskridelser af leveringskvotaer for produkter i gruppe Ic, og hvis lovlighed ikke anfægtes i sag 78/83. Sagsøgeren tilbød dog alligevel at stille sikkerhed for resten af beløbet i form af en egenveksel.

II — Skriftveksling

Stillet over for truslen om en øjeblikkelig inddrivelse af bøden, indgav *sagsøgeren* i medfør af EKSF-traktatens artikel 39, stk. 2, og procesreglementets artikel 83, stk. 1, den 8. juni 1984 til Domstolens justitskontor begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af Kommissionens beslutning af 26. januar 1984 og subsidiært om, at der foreskrives andre sådanne foreløbige forholdsregler, der måtte være nødvendige, som f.eks. sikkerhedsstillelse for betalingen af bøden og af mulige morarenter.

Sagsøgeren har i begæringen i det væsentlige gjort gældende, at så længe det under en verserende sag ved Domstolen bestrides, at en given overtrædelse har fundet sted, kan Kommissionen ikke tage denne i betragtning for at fastslå, at den pågældende virksomhed har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser, hvorfor den heller ikke kan afvise at lade en sikkerhedsstillelse for bødens betaling træde i stedet for en øjeblikkelig betaling.

Endvidere er det med urette, at Kommissionen altid lægger til grund, at der foreligger gentagne overtrædelser, når der er sket en fornyet kvotaoverskridelse, uanset inden for hvilken produktgruppe denne er konstateret, idet sagsøgeren mener, at der kun foreligger gentagne overtrædelser, når der sker en fornyet overskridelse inden for den samme produktgruppe.

Sagsøgeren har anført, at de begærede forholdsregler ikke foregriber afgørelsen om sagens realitet. Endvidere er de begærede foreløbige forholdsregler tilstrækkeligt faktisk og retligt begrundede. Kommissionens skrivelse kan kun opfattes som en trussel, der skulle afskrække sagsøgeren fra sagsanlæg. I sin kendelse af 5. juli 1983 i sag 78/83 R (Usinor) fastslog Domstolens præsident, at »det tab, der påføres sagsøgeren, såfremt denne forpligtes til at betale en selv for en virksomhed af sagsøgerens størrelse betydeligt beløb, før Domstolen har fastlået, om der er begået en første overtrædelse, [vil] stå i misforhold til den, i øvrigt legitime, interesse, som Kommissionen har i at skærpe den præventive virkning af sin beslutning ved øjeblikkelig inddrivelse af 70 % af bøden«. De begærede foreløbige forholdsregler må endelig anses for uopsættelige, idet der ifølge beslutningen af 26. januar 1984 skal betales morarenter, såfremt bøden ikke betales inde for den fastsatte frist (1 % for hver måned, betalingen forsinkes med). Det er et betydeligt beløb, der kræves. I betragtning af kreditstramningen i Frankrig i 1984 og den gæld, virksomhedsgruppen har, vil det ikke være muligt at opnå kortfristede lån. De økonomiske byrder ved en øjeblikkelig betaling af beløbene er større end ved en sikkerhedsstillelse i form af en egenveksel, en fremgangsmåde, som Kommissionen har accepteret i forbindelse med det ved beslutning nr. 3716/83/EKSF indførte system med sikkerhedsstillelse.

Kommissionen har anført, at Domstolens præsident i den førnævnte kendelse af 5. juli 1983 har fastslået, at »[Kommissionen] inden for rammerne af sin almindelige politik med hensyn til bøder ... ikke [handler] ulovligt ved at tilpasse sin holdning, navnlig med hensyn til inddrivelse af bøder, til udviklingen i de omstændigheder, som har foranlediget den til at gribe ind«. Kommissionen gør i det væsentlige gældende, at en udsættelse med betalingen, så længe den pågældende sag verserer ved Domstolen, kan give anledning til nye overtrædelser. De begærede forholdsregler forekommer umiddelbart hverken tilstrækkelig retligt eller faktisk begrundede. Sagsøgeren har ikke fremført nogen vægtige grunde, der giver anledning til at formode, at sagsøgeren vil få medhold i sit søgsmål, og Kommissionen har i sit svarskrift af 9. april på tilstrækkelig overbevisende måde imødegået det i stævningen anførte. Det, der søges opnået ved begæringen om foreløbige forholdsregler, er identisk med det, der søges opnået ved søgsmålet, hvorfor de begærede forholdsregler vil kunne foregribe dommen i sagen.

Endelig har sagsøgeren på ingen måde godtgjort, at forholdsreglerne er uopsættelige, dvs. nødvendige for at forhindre en alvorlig og uoprettelig skade. Det er langt fra umuligt, at sagsøgeren kan tilvejebringe de nødvendige midler »på langfristede vilkår«, dvs. ved henvendelse til aktionærerne. Sagsøgeren er endvidere vidende om, at selskabet kan anmode Kommissionen om en afdragsordning. En imødekommelse fra Domstolens side af den begærede udsættelse i denne sag vil føre til lignende begæringer fra andre virksomheder og dermed ophæve den sanktionsmæssige og præventive virkning over for virksomheder, der gør sig skyldige i gentagne kvotaoverskridelser. Kommissionen henviser i denne forbindelse til, at kun 27 af

de 165 virksomheder, der omfattet af kvotaordningen, er blevet pålagt bøder, og at 11 havde gjort sig skyldige i gentagne kvotaoverskridelser. Det må undgås, at der påføres de virksomheder, der overholder ordningens regler, skade.

Kommissionen har anført, at den af præsidenten den 5. juli 1983 afsagte kendelse, som sagsøgeren henviser til, kun kan antages at have fået det indhold, den har, fordi den for Domstolen verserende sag, som havde udløst kravet om betaling af 70 % af den pågældende bøde på grund af en ny overskridelse af kvotaerne (sag 78/83), indebar en stillingtagen til »vanskelige og komplicerede spørgsmål«, hvilket ikke er tilfældet i denne sag.

Endelig har Kommissionen anført flere årsager til, at den finder at måtte afvise Usinor's tildbud om som sikkerhed for bødens betaling at udstede en egenveksel.

Grunde

1 Ifølge EKSF-traktatens artikel 39 har indbringelse af sager for Domstolen ingen opsættende virkning. Såfremt Domstolen skønner, at forholdene kræver det, kan den dog udsætte fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning og foreskrive alle andre sådanne foreløbige foranstaltninger, som måtte være nødvendige.

2 Sagsøgeren har fremsat begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af Kommissionens beslutning af 26. januar 1984, hvorved der blev pålagt sagsøgeren en bøde på 9 415 015 (ni millioner fire hundrede og femten tusinde og femten) ECU for overskridelser af produktions- og leveringskvotaer for forskellige jern- og stålprodukter, som sagsøgeren var blevet tildelt for første og andet kvartal 1982.

3 Selv om der er anlagt annullationssøgsmål mod denne beslutning, har Kommissionen i overensstemmelse med en nu fast praksis besluttet at foranledige inddrivelse af 70 % af hovedfordringen, idet sagsøgeren allerede tidligere var blevet pålagt bøde for overtrædelse af den generelle beslutning nr. 1831/81/EKSF af 24. juni 1981. Når den pågældende virksomhed allerede én gang er blevet pålagt bøde for en overtrædelse, bør der efter Kommissionens opfattelse anlægges en strengere praksis med hensyn til udsættelse af fuldbyrdelsen af en bøde, uanset om Domstolen endnu ikke har truffet afgørelse i en sag, der er anlagt til prøvelse af den beslutning, hvorved den pågældende bøde er blevet pålagt.

4 Sagsøgeren har gjort gældende, at selv om de overskridelser i første og andet kvartal 1982, som man tillægger sagsøgeren, findes godtgjort, kan forholdet ikke behandles som et tilfælde af gentagne overskridelser. Sagsøgeren anfører i denne forbindelse, at man har anlagt sag til prøvelse af den tidligere beslutning, hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde for overskridelser i fjerde kvartal 1981, og at Domstolen endnu ikke har truffet afgørelse i denne sag. Så længe Domstolen ikke har truffet afgørelse om, at denne bøde helt eller delvis må opretholdes, kan sagsøgerens forhold ikke behandles som et tilfælde af gentagne overkridelser.

5 Det bemærkes, at den for Domstolen indbragte sag om overskridelse af kvotaer for fjerde kvartal 1981 (sag 78/83) har været mundtligt forhandlet den 21. juni 1984, og at generaladvokatens forslag til afgørelse er berammet til den 11. oktober 1984, således at dommen må forventes afsagt inden for en overskuelig fremtid herefter.

6 Herefter, og navnlig henset til retsforhandlingernes nuværende trin i sag 78/83, findes der at burde ske udsættelse af fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning, i hvert fald indtil Domstolen har truffet afgørelse i denne sag, idet dommen må antages at ville kunne få en væsentlig indflydelse på den endelige afgørelser af de spørgsmål, som nærværende tvist rejser.

7 Når Domstolen har truffet afgørelse om den i sag 78/83 nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(83) 376/5 af 24. marts 1983, tilkommer det parterne af dommen i denne sag at drage de nødvendige konklusioner med hensyn til spørgsmålet om inddrivelse af den i nærværende kendelse omtvistede bøde, og om nødvendigt kan der på ny fremsættes begæring for Domstolen om foreløbige forholdsregler.

8 Det bemærkes endvidere, at sagsøgeren har tilbudt at stille en sikkerhed for betalingen af bøden i form af en egenveksel, og at Kommissionen allerede har accepteret noget sådant i forbindelse med det ved Kommissionens beslutning nr. 3716/83/EKSF af 23. december 1983 (EFT L 373, s. 5) indførte system.

9 Det findes i denne forbindelse, at beslutning nr. 3716/83/EKSF omhandler et forhold af en anden art, idet det dér drejer sig om at skabe sikkerhed for, at der kan ske en hurtig fuldbyrdelse af sanktioner, der pålægges i anledning af en manglende overholdelse af mindstepriserne eller på grund af en overskridelse af de mængder af produkter, der kan leveres til det fælles marked. Når forholdet derimod er det, at en bøde allerede er blevet pålagt, må det

anses for rimeligt at stille krav om en bankgaranti i overensstemmelse med Kommissionens almindelige praksis, der i den af Domstolens præsident den 11. november 1982 afsagte kendelse (sag 263/82 R, *Klöckner-Werke* mod *Kommissionen,* Sml. s. 3995) blev anerkendt som berettiget.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes:

1. **Fuldbyrdelsen af artikel 2 i Kommissionens beslutning C(84) 104/1 af 26. januar 1984 udsættes indtil 30 dage efter den dag, hvor Domstolens dom i sag 78/83, Usinor mod Kommissionen, er blevet forkyndt for parterne, på det vilkår, at sagsøgeren stiller en bankgaranti for betalingen af den ved beslutningen pålagte bøde og af mulige morarenter.**

2. **Det tages til efterretning, at sagsøgeren har tilbudt at indbetale 70 % af den del af bøden, der vedrører overskridelse i første kvartal 1982 af leveringskvotaen for produkter i gruppe Ic.**

3. **Begæringen tages i øvrigt ikke til følge.**

4. **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 6. juli 1984.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident